

AUGLÝSING

74

21. jan.

um

samning milli Íslands og Noregs um gagnkvæmi við slysabætur.

Stjórnir Íslands og Noregs hafa þann 31. maí 1930 gert með sér samning til þess að tryggja ríkisborgurum hvors landsins fyrir sig, gagnkvæman rétt til bóta fyrir slys við vinnu í hinu landinu. Samningurinn, er hér fer á eftir gekk í gildi þann 30. október 1930.

Með því að hinni konunglegu íslenzku stjórn og hinni konunglegu norsku stjórn hefir virzt hagkvæmt að tryggja ríkisborgurum í hinu landinu rétt til bóta fyrir slys við vinnu, hafa undirritaðir, er þartil hafa gilt umboð, gert með sér eftirfylgjandi samkomulag.

Da den Kgl. islandske regjering og den Kgl. norske regjering har fundet det hensigtsmessig å sikre statsborgere i det annet land rett til erstatning for skade, forvoldt ved arbeide, har vi undertegnede, som er utrustet med behørig fullmakt dertil ingått følgende overenskomst:

I.

Með því að íslenzku lögin um slysa-tryggingar, nr. 73 frá 7. maí 1928, ekki setja skilyrði um þjóðerni eða bústað þeirra einstaklinga, er samkvæmt lög-unum eiga rétt á bótum, er því hérmeð heitið, að hin konunglega íslenska stjórn mun veita norskum ríkisborgurum, án tillits til bústaðar, sama rétt til bóta sem íslenskum ríkisborgurum.

I.

Da den islandske lov om ulykkesforsikring, nr. 73 av 7. mai 1928 ikke stiller betingelser med hensyn til de personers nasjonalitet eller bopel, som ifølge loven har rett til erstatning, blir det herved gitt tilsagn om, at den Kgl. islandske regjering vil gi norske statsborgere, uten hensyn til bopel, samme rett til erstatning som islandske statsborgere.

II.

Undantekningarákvæðin fyrir útlendinga í norskum slysatryggingarlögum fyrir iðnaðarmenn o. fl. frá 13. ágúst 1915, ásamt breytingarlögum frá 28. júní 1928, 25. grein 3. málsgrein, sem og fyrir sjómenn í lögum frá 18. ágúst 1911, 8. og 26. grein, og fyrir fiskimenn, í lögum frá 10. desember 1920,

II.

Undtagelsesbestemmelserne for utlendinger i de norske ulykkforsikringslover for industriarbeider m. v., av. 13. august 1915, med endringslov av 28. juni 1928 prg. 25, 3dje ledd — likesom for sjómenn, i lov av 18. august 1911 prg. 8 og 26, og for fiskere, i lov av 10. desember 1920 prg. 8 og 20,

74 8. og 20. grein, koma ekki til fram-
21. jan. kvæmda við íslenska ríkisborgara, enda
er þeim heitið sömu bótum, sem norsk-
um ríkisborgurum ber samkvæmt fyr-
nefndum lögum.

kommer ikke til anvendelse på is-
landske statsborgere der blir tilsagt
den samme erstatning som efter de
ovenstående lover tilkommer norske
statsborgere.

III.

Rannsóknir, sem um greinir í norsku
slysaftryggingarlögunum fyrir sjómenn
frá 18. ágúst 1911, má einnig fram-
kvæma á Íslandi. Læknisvottorð, ís-
lenskt, kemur í slíku tilfelli í stað
norsks læknisvottorðs.

III.

Undersøkelse som omhandlet i den
norske ulykkeforsikringslov for sjö-
menn av 18. august 1911 kan også
foretas på Island. En islandsk lægeer-
klæring erstatter i så tilfelle en norsk
læge-erklæring.

IV.

Bætur ákveðast og tildæmast eftir
þeim reglum, sem á hverjum tíma gilda
samkvæmt slysaftryggingarlögum þeim,
er koma til framkvæmda viðvikjandi
slysinu, á sama hátt og að bótarétthaf-
inn, í öllum málefnum, er snerta rétt
hans og skyldur, skal vera háður laga-
fyrirmælum þess landsins þar sem
slysaftryggingarlög þau, er til fram-
kvæmda koma viðvikjandi slysinu, eru
gildandi lög.

IV.

Erstatninger fastsettes og tilkjennes
efter de regler som til enhver tid er
gjældende ifølge den ulykkeforsik-
ringslov som kommer til anvendelse
på ulykkestilfellet, liksom den erstat-
ningsberettigede, i alle saker som
angår hans rett og skyldigheter, skal
være undarkastet lovgivningen i det
land, hvis ulykkeforsikringslov kom-
mer til anvendelse på ulykkestilfellet.

V.

Við framkvæmd slysaftryggingalaga
annars landsins í hinu landinu skulu
stjórnir tryggingastofnana landanna
veita hvor annari gagnkvæma aðstoð,
gegn greiðslu áfallandi kostnaðar.

Ef nauðsyn krefur framkvæma
stjórnir tryggingarstofnana landanna
ex officio þær rannsóknir, sem mundu
álitast nauðsynlegar, ef að lög þess
sama lands hefðu átt að koma til fram-
kvæmda.

V.

Ved anvendelse av det ene lands
ulykkeforsikringslov i det annet land
skal bestyrelsene for landenes for-
sikringsinstitusjoner yde hinannen
gjensidig bistand, mot erleggelse av
omkostninger som kan påløpe.

Om det blir nødvendig, anstiller be-
styrelsene for landenes forsikrings-
institusjoner ex officio de undersøk-
elser som vilde anses nødvendige, hvis
det gjaldt å bringe til anvendelse de-
res eget lands lover.

VI.

Samninginn skal staðfesta, og staðfestingarskjölum skipzt á eins fljótt og unnt er.

Samningurinn gengur í gildi næsta dag eftir áskiptingu staðfestingaskjalanna, og skal ná til slysa, er verða frá og með sama degi.

Hvor samningsaðili getur við uppsögn með minnst eins árs fyrirvara, fellt samninginn úr gildi við lok almanaksárs.

Gert í Oslo í tveim eintökum þann 31. maí 1930.

A. Oldenburg.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 21. janúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

VI.

74

Overenskomsten skal stadfestes og stadfestelsesdokumentene utveksles så snart som mulig. 21. jan.

Overenskomsten trer i kraft dagen efter at stadfestelsesdokumentene er utvekslet, og kommer til anvendelse på ulykkestilfelle, som inntreffer fra og med samme dag.

Hver av kontrahentene kan, ved å opsi overenskomsten med minst ett års varsel, sette den ut av kraft ved utgangen av et kalenderår.

Utferdiget i Oslo i to eksemplarer den 31. mai 1930.

Joh. Ludvig Mowinckel.